

cipielt betydende ændringer i, hvad tjenestemandskommissionen havde foreslået.

Taget under ét betegner de tre love i flere henseender væsentlige ændringer i tjenestemandsgivningen. For det første omfatter komplekset såvel statens som folkeskolens og folkekirkens tjenestemænd. Disse to sidste grupper var dog ikke medtaget i det oprindeligt fremsatte lovforslag, men tjenestemandskommissionen havde i sin betænkning foretaget indstilling herom, og da der under folketingets behandling af lovforslagene viste sig at være politisk enighed herom, stilledes de fornødne ændringsforslag, således at der nu er etableret en fælles lovgivning for statens, folkeskolens og folkekirkens tjenestemænd.

Som den anden hovedbestanddel af reformen fremhæves *ændringerne på forhandlingsområdet*, idet man med hensyn til forhandlingsrettens indhold har forladt den formelt ensidige fastsættelse af tjenestemændenes løn- og andre ansættelsesvilkår. En række spørgsmål — særlig spørgsmål om lønniveau og klassificering, arbejdstidens længde, ferie, sygeløn og ydelser uden for den faste lønning — skal fremtidig afgøres ved *aftale med tjenestemændenes organisationer*. En følge heraf er, at lovstoffets omfang fremtidig vil blive begrænset meget betydeligt. Enkelte spørgsmål vil dog ikke kunne afgøres ved aftale. Dette gælder forhold, der bestemmes ved lov eller i henhold til lov eller angår forvaltningens opgaver, organisation eller personalebehov.

Som et tredje og meget væsentligt punkt indeholder loven et *lønsystem, som ganske bryder med det hidtidige lønklasesystem*. Det gennemførte system er opbygget uden hensyntagen til nogen enkelt tjenestemandsgruppe. For flertallet af stillinger er *lønrammerne* opbygget således, at der er en afstand på $2\frac{3}{4}$ pct. mellem to på hinanden følgende løntrin. For en række højere stillinger er forskellen dog godt og vel $5\frac{1}{2}$ pct. På grundlag af de nævnte løntrinsafstande indeholder bestemmelserne 40 lønrammer mod de hidtidige 30 lønningsklasser, hvorved der er sket en større differentiering for så vidt angår den pensionsgivende løn. Endvidere er sket en imødekommelse af kritikken mod de meget lange lønningsklasser. Det er efter klassificeringsloven nu således, at de første lønrammer gennemløbes på 10 år. Derefter sker en afkortning af antallet af alderstillæg, indtil der for de rammer, hvortil chefstillingerne er henført, kun er ét løntrin.

Om ændringerne i øvrigt henvises til omtalen under de enkelte lovforslag, hvor der i store træk er gjort rede for de væsentligste af de punkter, på hvilke lovens bestemmelser afviger fra, hvad der hidtil har været gældende: